

LYS OG LIV

UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

Stiklestad kirke

LYS OG LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

REDAKTØRER: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78, Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger og prostikomitéer for MF, til samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere.

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	Juli—august		September		1/1—30/9	
	1973	1974	1973	1974	1973	1974
Personlige gaver Stud. givertj.	88 745	173 136 1 165	66 677	66 227 1 690	728 677	792 792 25 570
Offer/kollekt	88 745 27 082	174 301 39 543	66 677 29 023	67 917 34 222	728 677 603 177	818 362 636 925
Sum:	115 827	213 844	95 700	102 139	1 331 854	1 455 286
Foreninger	12 237	14 322	8 598	11 572	172 680	173 894
Bøsser/andre g.	630	87	20	171	6 265	847
Sum «ordinær» g.:	128 694	228 253	104 318	131 882	1 510 799	1 630 027
Testamentariske g.	16 738	27 069	—	10 000	47 720	543 963
Sum gaver:	145 432	255 322	104 318	123 882	1 558 519	2 173 990

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Fra 1/1-73: Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Alt skal forvandles!

Rom. 8, 19-23.

Av Steinar Moe.

Daglig får vi påminnelser om at vår verden blør. Fra det fjerne hører vi om naturkatastrofer, fra vårt nærmiljø hører vi om familiekonflikter og om livstretthet. Sorg og nød, smerte og plage er tråder i livsmønstrer verden over.

Bibelen bekrefter det som vi slik registrerer og føler på kroppen. Lidelsen hører til i syndefallets verden. Lidelsen er der med en naturlovs nødvendighet. Paulus understreker at dette gjelder oss alle — enten vi er troende eller ikke. Ja, endog det upersonlige «skapningen» (v. 19) regnes med blant de som stunder etter en forandring. Et annet sted taler Paulus om «vi som er hertil huse» og «vi som er i denne hytte, vi sukker under byrden», (2. Kor. 5,2 ff). Svært så realistiske er altså Bibelens forfattere når det gjelder smertens og nødens innflytelse.

Men nå er smerten bare *en* side av saken. Til oss lidende rettes et tilbud om *restitusjon*! For Jesu lidelses og døds skyld kan vi bli *nye* skapninger, 2. Kor. 5,17. Allerede *her i tiden* rekkes dette tilbudet til oss. Til alle tider i kirkens historie har vi sett vidunderlige resultater

av dette. Ikke slik forstått at legemlige helbredelser alltid har funnet sted. (cfr. Mt. 10,8), men evangeliet har gitt nytt håp og glede for det som *venter* oss! Her og nå i tiden får vi smake denne gleden, men enda mer fullkommen skal den være når vi *fullkomment* blir forvandlet.

Paulus taler i den forbindelse om *legemets* forløsning (v. 23). La oss som Bibelen tenke konkret om dette. Vårt nåværende legeme skal dø og legges i graven. Men etter dette skal vi gis et *nytt* legeme (1. Kor. 15,35ff), et legeme som vi skal eie i all evighet hjemme hos Gud. Smerten er da borte, tårene som alt for ofte rant her er borte. Alle slike vonde ting «er veket bort» (Joh. åp. 21,4).

Den som tror på Jesus har altså mye i vente. Selvsagt betyr dette ikke at vi her og nå bare kan blåse av verdens nød. Det rimer lite med Jesu omsorg for de lidende, se Mt. 25,34ff. Vi skal i høyeste grad engasjere oss i sosiale hjelpetiltak for å avhjelpe verdens nød. Som Jesus selv stoppet ved veikanten for å pleie sår, så skal vi gjøre det samme. Men poenget er: Disse sår skal vi ikke bare *lappe* sammen! Vi har et

To merkedager i slutten av trefoldighetstiden

Bededagen.

Dagen har sin opprinnelse i den gamle kirkelige skikk å holde særskilte bots- og bededager i anledning store ulykker som hadde rammet — eller som truet — landet. Vår bededag er fastsatt ved en forordning av 1686, som la bededagen på fjerde fredag etter påske. I 1916 ble dagen flyttet til fredag før Alle Helgens dag, og i 1950 måtte den igjen vike plass, og ble lagt til den foregående søndag.

Uavlatelig blir det påstått at bededagen er innført på grunn av en stor brann i København. Det kan være av interesse å notere at det virkelig har eksistert en minnedag for en stor brann i København (23. oktober). Men det var en takkefest — ikke en botsfest, og den ble avskaffet ved festreduksjonen i 1770. (Den var innført av kong Fredrik IV i anledning brannen i 1728.)

Bededagen har ikke sin grunn i noen bibelsk beretning. Den er blitt til fordi man ønsket at folket — *som folk* — skulle stilles ansikt til ansikt med Gud i bot og bønn. Det er visst ikke helt tilfeldig at denne dagen er satt på avskrivning nettopp av en tid som holder på å miste forståelsen av hva et kristent folk dog

vil si. Dessto mer må vi gjøre gjeldende at bededagen er hele folkets bots- og bededag. Det vil si: Det kalles til bot for våre synder som folk. Bededagskollekten gir uttrykk for det. Ut fra dette må det med sterkt alvor kalles til omvendelse. Men disse overveielser må på den annen side ikke få føre vår preken i folkereligiositetens grøft. At folket kalles til bot vil først og fremst si at den enkelte kalles til omvendelse. Vi maner til besinnelse på vår kristne folkearv, men vi må ikke med så meget som en stavelse antyde at en høyaktelse av denne arv gjennom lovgivning og forvaltning er det samme som Guds rikes komme. Hvor verdifullt slikt enn er — og vi ser kanskje best verdien nå som den truer med å svinne for oss — så må det like fullt gjøres klart at Guds rik kommer ved at mennesker ved omvendelse og tro får del i syndenes forlatelse.

På bededagen skulle særlig de bekjennende kristne kalles til nytt alvor. Daniels bønn (Dan. 9) gir meget å tenke på. Den gudfryktige gjør bot på hele folkets vegne, i solidaritet med sitt folk. Gud ser etter de oppriktige, hvis hjerte er hetl med ham. For øvrig gjelder det — på denne dag som ellers i kirkeåret — at *ordet*, tekstens ord, først og fremst må tale.

Allehelgensdagen.

«Alle martyrs dag» er 1. november, 2. november er «alle sjelers dag». Slik ble det i den romersk-katolske kirke. Den første av disse ble beholdt etter reformasjonen, og

budskap om at de en dag på *fullkomment* vis kan bli leget

Det er fullt lovlig å *lengte* etter denne dag for den troende. Dette er også en måte å takke Gud på — at han *fullkomment* har frelst oss.

Steinar Moe.

slik har vi fått vår Allehelgensdag. Selvsagt fikk den ved reformasjonen en annen karakter. Kirkeordinansen fra 1539 sier: «Alle Helgens dag skal det prekes om den rette kristne tro, som Guds helgen hadde, og hvorledes en skal etterligne dem, så menigheten må forstå på hva måte de hellige må gudelig hedres uten all påkallelse og all vrang dyrkelse». Vel å merke: Det er Alle Helgens dag, ikke alle dødes dag. På grunn av sin karakter er denne dagen utsatt for å bli mistydet i almenreligiøs retning. Dagen holder i manges bevissthet på å bli «alle dødes minnedag». Denne tendens må motarbeides, og det gjør vi når vi følger tekstene — og Ordinansens anvisning. Da blir dagen en alvorsdag: Ikke alie døde er salige.

Det er naturlig at de troende på Allehelgensdagen «ser mot gjensyn frem», og at vi taler og synger om «den store hvite flokk». Men vi må

unngå det sentimentale. Evangeliet er den dag — som alle dager — vår Herre Jesus Kristus selv.

Carl Fr. Wisloff.

Disse artiklene om Bededag og Alle Helgens dag har vi fått professor Wisloffs tillatelse til å ta fra hans bok «Ordet fra Guds munn. Homiletiske hovedspørsmål. Oslo 1951». Avsnittet der om «Prekenen og kirkeåret» er dessverre ikke kommet med i senere utgaver av boken, noe vi i høy grad vil beklage. Som leserne vil ha sett gir Wisloff oss en meget verdifull og nødvendig veiledning når det gjelder disse to merkedagene sist i Trefoldighetstiden. Vi takker fordi vi fikk trykke dem i Lys og Liv. La oss alle arbeide for og be om at disse to dagene må bli det for vår kirke og vårt folk som de er ment å være.

Ingemann Ellingsen.

VORDENDE PRESTER I AKSJON

Bildet er tatt

på kandidatenes

retretat på Gulsrud

i september 1974

Per-Oscar Berg og Jon Norborg

Foto: Tom Hængsle

Professor på nytt sted

Av Sverre R. Jansen.

Åge Holter.

Det er ikke hver dag en ansetter en ny professor på Menighetsfakultetet. Og godt er det. Men fordi dette er en sjelden foreteelse, er gleden ved begivenheten desto større. Vi har et stort behov for nye lærerkrefter og er glad for godt skolerte vitenskapsmenn som går inn i tjenesten ved fakultetet. *Professor dr. theol. Åge Holter* er på spesiell måte skikket til å gå inn i lærernes rekke. Han tar nå over etter professor dr. theol. Olav Guttorm Myklebust og han skal forelese i misjonsvitenskap og religionsvitenskap. Holter har tidligere vært professor ved Universitetet i Trondheim/Norges Lærerhøgskole, han har sin teologiske utdanning fra vårt fakultet, har arbeidet ved Institutt for Kristen Oppseding (IKO) og vært oversettelsessekretær i Det norske bibelselskap. Det faller for langt her å nevne hans mange studiereiser og vitenskaplige avhandlinger, men når en sitter med en oversikt over disse foran seg er det grunn til å stille spørsmål om hva vi andre har brukt tiden til. Holter har brukt den godt, noe fakultetet og våre studenter skal få mye glede av i fremtiden.

Vi har oppsøkt vår nye professor

for å be om et intervju for at «Lys og Liv»s lesere bedre skal bli kjent med denne «gamle» professor på det «nye» sted.

— *Du var student i 40-årene. Er det vesentlige forskjeller mellom studentene den gang og nå?*

Det er klart at det er forskjell. Hele samfunnet vårt har jo forandret seg. Den gang var det et større privilegium å studere, og vi var fattige studenter, fordi samfunnet var fattig. Når vi på MF var fornøyd med å spise matpakken vår på fortauets utenfor St. Olavs gt. 29, var det ikke fordi vi var «frommere» enn studentene som i dag krever så mye mer — men det fantes jo nesten ikke kantiner i 1940-årene. Og da jeg ble kandidat i 1947, hadde vår kjære Spydevold regnet ut at statistisk ville ingen av mitt kull nå opp til å bli sokneprest. Så det er klart vi måtte bli mer beskjedne, og da lærer en også takknemlighet, lettere enn i dag. Til gjengjeld var det kanskje vanskeligere for oss å bli så politisk bevisstgjort som dagens studenter. Å være «fornøyd med lite», på egne og samfunnets vegne, er visst ikke noen god politisk drivkraft.

Men én ting håper jeg at MF-studentene den gang og nå har felles: Gleden over å kjenne det teologiske og kristne miljø som hjelp og styrke til tro og tjeneste, at studentene går ut fra MF som sterkere og mer frimodige kristne enn da de kom inn. Det er ingen selvfølge ved teologiske fakulteter i dag. Det fins mye i oss og omkring oss som vil ta motet fra en teolog. Desto viktigere er det at vi står sammen, studenter og lærere, i et fast kristent fellesskap.

— *Du har nedlagt mye arbeid med bibeloversettelser. Har vi ikke dekket de fleste språk nå? Skaper det ikke forvirring med flere oversettelser til samme språk?*

— Gud taler mange språk! Det er tittelen på en ny amerikansk bok om bibeloversettelser. Til i dag er minst ett skrift i Bibelen oversatt og trykt på 1526 språk. Disse oversettelsene gjenspeiler språk og kultur til mer enn 96 % av jordens befolkning, og hvert eneste kulturområde på kloden er representert. Men bibeloversettelser blir misjonen og kirken aldri ferdig med. Mange gamle misjonær-oversettelser trenger å bli revidert. De har gjort et fantastisk pionérarbeid, ofte var det den første bibeloversettelse som skapte skriftspråket. Siden har språket levd videre og utviklet seg, mens oversettelsen gjerne ble hengende igjen. Mange feil måtte det også bli da språket var nytt og uprøvd. I dag har vi dessuten fått en bedre grunntekst å oversette enn før, og vi har bedre redskaper til å gjøre det med. Ved siden av nye oversettelser — i 1973 var det 26 språk som fikk et bibelskrift for første gang — må de gamle stadig revideres eller oversettes på nytt.

Slik må det også være i vårt land,

så lenge språket vårt lever og forandrer seg. For vi vil jo at Bibelen skal være en levende bok for stadig nye slekter.

Jeg er ikke redd for flere oversettelser til samme språk. Det kan naturligvis virke forvirrende når et bibelord siteres på forskjellige måter. Men jeg tror at dette oppveies ved at vi blir interessert i å sammenligne tekstene og nødt til å tenke over forskjellen — det er mange som har fått nytt lys over et bibelord på den måten. Behovene er jo også forskjellige. Noen vil synes at ungdomsoversettelsen passer best i skolen, at kirkebibelen er bedre til liturgisk bruk, at et engelsk-norsk testamente er godt å ha med på reise, at den eldre oversettelsen er best for en som er blitt fortrolig med den.

Med dette kan vi også bli minnet om at Bibelen nok er Guds ord, men det er ord i menneskemunn (Jer. 1,9), og at det er en oversettelse vi leser, ikke grunnspråket.

— *Hva betyr det å være prof. i teologi med særskilt plikt til å forelese i misjonsvitenskap og religionsvitenskap? Det er vanskelige ord for oss og vi ser ikke forskjellen mellom misjons- og religionsvitenskap. Hva er det egentlig du skal forelese i?*

— Jeg skal forelese både i misjonsvitenskap og religionsvitenskap, akkurat som professor Myklebust har gjort. Det er egentlig bare i navnet at hans tidligere professorat er blitt utvidet, i sak har misjonsvitenskap alltid inkludert et studium av fremmede religioner. Og hvorfor, det er ikke vanskelig å forstå. Da er heller ikke disse fine ordene så vanskelige: Misjon- og religionsvitenskap er vitenskapen om misjon og religion. I forgrunnen står evan-

geliets møte med de ikke-kristne religioner. Alt det som religionsvitenskapen kan lære oss om andres religiøse tro og praksis, om kulturen og historien og levemåten på misjonsmarkene, det skal hjelpe misjonen til å forkynne evangeliet slik at det blir best mulig forstått. På den måten er selve misjonen en «oversettelse» av Bibelens budskap: Religionsvitenskapen hjelper misjonen til å «oversette» evangeliets språk, så forkynnelsen blir hørt og samtalen forstått så rett som det er menneskelig mulig.

I dag og i morgen må vi mer enn før, og klarere enn før, arbeide med forholdet mellom evangeliet og de mange gamle og nye religioner som

nå stormer fram både hjemme og ute. Jeg er både glad og redd ved tanken på den utfordring som en bibelsk misjonsteologi i dag står overfor. Den vil komme til å kreve en stadig større og mer sentral plass i det teologiske studium. Misjonsmotivet må bli sterkt og klart for våre studenter.

Vi takker Holter for intervjuet. Misjonen står overfor stadig nye utfordringer, det er derfor viktig at vi har personer blant oss som kjenner misjonen og misjonsmarken, og som på den måten kan være en hjelp for de som driver det mer direkte misjonerende arbeid på våre misjonsmarker.

Sverre R. Jansen.

Hvorfor jeg valgte å studere kristendom

En av de 157 nye kristendomsstudentene som begynte på MF i høst, er Hildegunn Hatlen fra Isfjorden i Grytten prestegjeld.

— Hvorfor begynte du å studere kristendom?

— Etter examen philosophicum var jeg noe ubestemt for min videre utdanning. Min bønn til Gud var at han måtte plassere meg der han hadde bestemt. Jeg har vokst opp i en god heim med kristent miljø. Selv har jeg et kristent livssyn. På dette grunnlag skal jeg få bygge min utdanning videre. Nå er alt tilrettelagt slik at jeg er kommet i gang her ved Menighetsfakultetet.

— Hvordan opplevde du som ny student MF og forholdene her?

— Mitt første inntrykk var at her er alt smakfullt og innbydende. Forholdene for studentene er på alle måter særdeles gode. Jeg likte meg fra første stund.

— Betyr det noe for deg at du nå

går på menighetene sitt eget fakultet?

— Ja, så absolutt. Her føler jeg meg trygg. Jeg stoler på at den utdanning jeg får er på grunnlag av Guds ord og kirkens evangelisk-lutherske bekjennelse. For oss studenter er det en betryggelse å vite at menighetene har omsorg for oss. Det er mitt ønske at vi med tiden kan få gi samfunnet noe igjen for gaver til MF og for forbønn for oss alle.

— Hva skal du bruke utdanningen til?

— Det er et noe tidlig tidspunkt å svare på dette. Jeg regner med å kunne ta grunnfag og mellomfags-eksamen i kristendoms-kunnskap her. Bildende kunst er jeg også sterkt interessert i. Så i fritiden her nytter jeg høvet til å studere kunsthistorie ved Universitetet. Med tiden kommer jeg nok til å avlegge eksamener også i det faget. *gb.*

Menighetsfakultetets dager i Oslo

Lørdag 2. november 1974.

Populær-teologiske forelesninger på MF, Gydas vei 4, Auditorium 1:

Kl. 14.00: Fakultetslektor Ole D. Hagesæther:

«Sjelesorg for menigmann».

» 15.00: Vitenskapelig assistent Arild Romarheim:

«Fremmede religioner strømmer på oss. Hva skal vi svare?»

» 16.00—18.00: Kaffe i MF's kantine, og omvisning i nybygget.

MF's studentkor deltar i en Allehelgenmesse i *Majorstuen kirke* kl. 21.00.

Allehelgens dag — søndag 3. november 1974.

Høymesse kl. 11.00.

Fagerborg menh.h.	— Fakultetslektor Steinar Moe.
Fossum skole	— Dosent Ole Modalsli.
Gamle Aker kirke	— Rektor Ingemann Ellingsen.
Gamlebyen kirke	— Biskop Dagfinn Hauge.
Grønland kirke	— Forskningsstipendiat Ernst Båslund.
Ila kirke	— Landssekretær pastor Anbjørn Neerland.
Oppsal kirke	— Professor Magne Sæbø og MF's studentkor.
Rødtvedt skole	— Professor Ivar Asheim.
Sagene kirke	— Professor Sverre Aalen.
Sofienberg kirke	— Fakultetslektor Ole D. Hagesæther.
Stovner skole	— Vitenskapelig assistent Arild Romarheim.
Trefoldighet kirke	— Professor Edvin Larsson.
Tøyen kirke	— Fakultetslektor Tore Wigen.
Vålerengen kirke	— Forskningsstipendiat Oskar Skarsaune.

Ved alle høymesser blir det ofring til MF.

Kirkekaffe kl. 13.00.

på Menighetsfakultetet, Gydas vei 4.

Kort tale av administrasjonssjef Erling Servan. MF-studenter deltar.
Omvisning i bygget.

Festmøte kl. 19.00.

Tale av biskop Erling Utne.

MF's studentkor. Trompetsolo: Stud. Sverre Dalland.

Enkel bevertning. Kollekt til MF.

Det blir også ungdomsgudstjeneste om kvelden i Oppsal kirke og menighetsfest i Tøyen kirke hvor forskningsstipendiat Kjell Olav Sandnes vil tale.

Liste over nye teologistudenter, høsten 1974

Listen er ordnet etter bispedømme/prestegjeld og «andre kirkesamfunn». Vær med å be for alle disse som nå har begynt på sitt teologiske studium.

OSLO BISPEDØMME:

Fagerborg	Braathen, Leif
Fagerborg	Antonsen, Klara
	Elisabeth
Sofienberg	Støre, Rolf
Ullern	Nordbø, Øyvind
Tveten	Kirkevold, Reidar
	Adelsten
Tveten	Sandberg, Magne
Oppsal	Høyem, Dag Torbjørn
Oppsal	Eriksen, Morten
Hasle små-	
kirkemen.	Haraldsen, Bjørn-David
Eik	Kjos, Ellen

BORG BISPEDØMME

Fr.stad	
domkirke	Brekke, Tove Jorunn
Fr.stad	
domkirke	Bugge Amundsen, Arne
Glemmen	Thinggaard, Allan
Borge	Feilberg-Jacobsen, Espen
Onsøy	Hansen, Terje V.
Halden	Günther, Trond Gunnar
Eidsberg	Finstad, Gunnar
Jeløy	Pettersen, Bjørn Tore
Oppegård	Adna, Jostein
Lillestrøm	Os, Elrik
Nittedal	Kristoffersen, Knut
Ullensaker	Theis, Leif Jarle

HAMAR BISPEDØMME

Nes	Rødahl, Svein Helge
Gjøvik	Wold, Henning
Østre Toten	Ravn, Kåre Karsrud

TUNSBERG BISPEDØMME

Tønsberg	
domkirke	Breen, Jan Erik
Tønsberg	
domkirke	Tandberg, Svein Erik
Bragernes	Bergersen, Grete
Bragernes	Echholt, Steinar
	Johannes
Strøms-	
godset	Sveia, Hans-Ole
Strømsø	Gundersen, Kjell
Lier	Skinemoen, Jan Olav
Hol	Helberg, Erling Harald

AGDER BISPEDØMME

Lund	Jørgensen, Torstein
------	---------------------

Grim	Tellefsen, Tor Ivar
Oddernes	Sagedal, Ole Jørgen
Brevik	Halvorsen, Alf
Porsgrunn	Bryn, Einar
Gjerpen	Høgli, Asgeir
Skien	Holtskog, Øystein
Seljord	Lindebø, Svein
Barbu,	
Arendal	Norlund, Knut Roar
Froland	Vålandsmyr, Arne Inge
Birkenes	Karstensen, Stein
	Bernhard
Marnardal	Finsådal, Reidar
Mandal	Kvelland, Leif Gordon
Mandal	Aanonsen, Bernt
Søgne	Sveinall, Gaut
Farsund	Salvesen, Einar
Lyngdal	Mjølhus, Kåre Erling

STAVANGER BISPEDØMME

Hinna	Eikill, Tormod
Bekkefare	Gundersen, Egil
Tjnsvoll	Arnoy, Børre
Tjnsvoll	Bryne, Harald Inge
Hillevåg	Haualand, Erik Magnus
Sola	Ølberg, Lars Bernhard
Gand	Petersen-Øverleir, Tor
	Inge
Jelsa	Kristensen, Kåre Olav

BJØRGVIN BISPEDØMME

Bergen	
domkirke	Rasmussen, Kjell Jarle
Arstad	Halvorsen, Ellen
Slette-	
bakken	Erstad, Gunnar
Slette-	
bakken	Skjælaaen, Rune
Slette-	
bakken	Rong, Marit
Landås	Pedersen, Trond
Landås	Bygstad, Jan
Husnes	Knutzen, Kåre
Storetveit	Håland, Astrid
Fjell	Pedersen, Harald
Askøy	Kråvik, Øystein
Arna	Håøy, Sveinung
Arna	Haugland, Godtfred
Arna	Stavenes, Grethe
Arna	Storheim, Arne

Manger	Paulsen, Geir
Balestrand	Tambs, Vibeke
Gloppen	Lothe, Annstein Jonfinn
Ørsta	Rishaug, Steinar
Ørsta	Bjerkvik, Sigmund
Ørsta	Ebbesvik, Trygve
Sykkylven	Standal, Helge
Borgund	Bjørnøy, Helen Oddveig
Borgund	Flydal, Sigurd Olav
Vatne	Pilskog, Arthur Martin

NIDAROS BISPEDØMME

Lade	Kne, Ingemund
Byåsen	Solbu, Harald
Molde	Kringstad, Jan Inge
Molde	Johnsen, Arnstein
	Nesheim
Kvernes	Ellinggard Karstein
Hitra	Fossum, Lillian Pauline
Leksvik	Gravås, Geir H.
Stadsbygd	Garli, Ola
Orkdal	Dalen, Arne
Levanger	Gundersen, Geir

SØR-HALOGALAND BISPEDØMME

Bodø	
domkirke	Tverrli, Steinar
Bodin	Leiros, Stig
Gildeskål	Olsen, Kurt-Johnny
Vegsn	Forfang, Sven E.
Skjerstad	Gryt, Gjermund
Sortland	Albertsen, Tor Kolbjørn

NORD-HALOGALAND BISPEDØMME:

Lyngen	Jenssen, Sigmund
	Torbjørn
Vadsø	Øygard, Olav

Andre kirkesamfunn. .

Ev.Luth.	
Frikirke	Kjænres, Harald.
Ev.-Luth.	
Frikirke	Ihlebak, Jon Albert
Ev.-luth.	
Frikirke	Mjelve, Steinar
Ev.-Luth.	
Frikirke	Sæbø, Svein.

Stud. theol. Nils August Bolstads minne

Nils August Bolstad er brått revet bort, bare 20 år gammel. Nils August ble innskrevet som teologisk student ver Menighetsfakultetet høsten 1973 og hadde nettopp begynt på sitt 3. semester.

Nils August var en usedvanlig omgjengelig, aktiv og glad kristen. Ved siden av sine studier var han med i MF's kammerorkester, hvor han spilte fiolin, og i juni var han med på orkesterturnéen til Sogn. Han bodde i Paulus menighetshus, og arbeidet blant ungdom i menigheten. Han var også med i Markus ungdomskor.

Ved Nils August's bortgang har alle hans venner mistet en god kamerat og en arbeidsglad og hengiven medarbeider.

Vi lyser fred over hans minne!

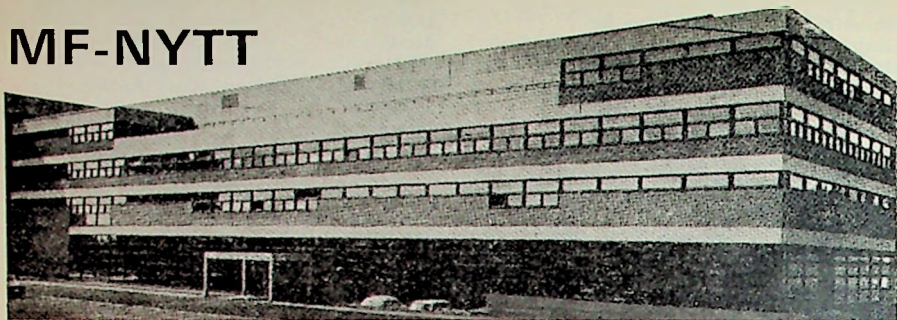
Erling Servan.

I forbindelse med Nils Augusts begravelse i Assiden kirke tirsdag 1. oktober, ble det gitt en minnegave på kr. 6 300,-, og vi takker Inger Sophie og Jo Bolstad, som valgte å løse denne gaven gå til Menighetsfakultetet.

Takk for kjærlighet, omianke og forbønn ved Nils August's bortgang. Gud gi oss med ham å leve i Herren og do i Herren, så vi og med ham kan nå til livets oppstandelse.

*Inger Sophie og Jo Bolstad
Barna*

MF-NYTT

Uttalelse om likestillingsloven.

«Utkast til lov om likestilling mellom kjønnene», ble sendt MF til uttalelse. Lærerrådet leverte sin enstemmige uttalelse til styret 10. oktober. På styrets møte 14. oktober ble det vedtatt å oversende Lærerrådets uttalelse til Kirke- og undervisningsdepartementet, som Menighetsfakultetets uttalelse til lovutkastet.

Kapper til MF's studentkor.

Styret har bevilget penger til innkjøp av korkapper til MF's studentkor. Til turnéen i 1974 fikk koret låne korkapper av Grefsen motettkor, og det er bl.a. erfaringen fra denne turnéen som gjør at korets ledelse har søkt styret om denne bevilgningen.

Førstelektor Torleiv Austad

er innvilget permisjon fra sin stilling ved MF, i tiden 1. januar—17. februar 1975, i forbindelse med at han den 1. februar skal forsvare sin avhandling om Kirkens grunn, for den teologiske doktorgrad.

Forlengelse av stipendiatur.

Etter innstilling fra Lærerrådet, har styret vedtatt å forlenge ansettelsen til forskningsstipendiat Ernst Båslund, med et år fra 1. januar 1975.

Permisjon uten lønn.

Landssekretær Anbjørn Neerland har vært permittert uten lønn fra sin stilling ved MF, i tiden 20. september til 31. oktober d.å., for å arbeide som daglig leder i Folkeaksjonen mot Selvbestemt Abort.

Utsmykning av kapellet.

Andaktskomitéen har i lengre tid arbeidet med planer for utsmykning av kapellet. Det er nå besluttet å bestille et håndskåret krusifiks på 90 cm høyde. Det skal henge på veggen over alteret. Et mindre krusifiks som foreløpig har hengt på prøve, og som eies av en av MF's lærere, vil muligens bli flyttet til bønnerommet. Komitéen har i høst også foretatt endel ominnredninger i kapellet, slik at det er bedre egnet for sitt bruk.

«Kollegatreff» i Bjerkvik

På Elvegårdsmoen i Bjerkvik pleier IR 16 å avholde sine repetisjonsøvelser. De feltprester som da tjenestegjør, er ofte slike som har hatt sitt faste embete. Og en sjeldenhet er det at feltprester har gudstjeneste i Bjerkvik kirke.

Residerende kapellan i Sor-Varanger, Kjell Skog (t.v.), var nylig inne på Elvegårdsmoen. — Sammen med stedets res. kap., Kai Mosteid (res.

kap. i Ankenes), holdt han gudstjeneste i Bjerkvik kirke. Kjell Skog preket over teksten for 12. søndag etter trefoldighet, hentet fra evg. Mark. 7. 31-37, «... og de var overvettas forundret og sa: Han har gjort alle ting vel; både gjør han at de døve hører ,og at de mållose talar».

Tekst og foto: Olav Berg Lyngmo.

MF's PRESTEHYBLER

Fakultetet har nå 2 prestehybler — en i Bregnevn. 48, Nordberg og en i nybygget, Gydas vei 4. Begge hybler har fullt utstyr og kan eventuelt nyttas av ektepar.

MF-prester er velkomne til å bo på hyblene gratis en måneds tid for å kunne vie seg til studier.

Reise tur/retur Oslo på billigste måte dekkes etter regning.

Søknad om lån av hybel i vår- eller høstsemesteret 1975 sendes til administrasjonssjefen, helst før. 1. desember 1974.

40-årsberetning for Østfold krets

I den første forhandlingsprotokollen for kretsen skriver stadsingeniør Fr. Wisløff, Sarpsborg følgende historikk:

Under ett møte i Sarpsborg oktober 1933 nevnte professor Hallesby for Menighetsfakultetets venner i Sarpsborg at der omkring i fylket var adskillige som ønsket at de forskjellige Menighetsfakultetsforeninger og komitéer blev knyttet nærmere sammen slik at også fakultetets økonomi kunde trykkes ved mere planmessig ordning av innsamlingen av midler til fakultetet. Denne sak var behandlet i et møte i Menighetsfakultetsforeningen i Råde hvor stud.theol. Eugen Spydevold hadde brakt saken frem. Stadsingeniør Wisløff lovet å forsøke arrangert et møte av Menighetsfakultetsforeninger og venner av Menighetsfakultetet til våren for der å drøfte spørsmålet om dannelse av en krets av Menighetsfakultetsforeninger i Østfold. Ved henvendelse til Menighetsfakultetets kontor fikk man rede på alle de foreninger i Østfold som arbeidet for Menighetsfakultetet — enten egne foreninger eller indremisjonsforeninger som regelmessig sendte bidrag til fakultetet og bygdeutvalg hvor ingen foreninger fandtes. Det viste seg at der ialt var 23 Menighetsfakultetsforeninger i Østfold, 16 komitéer eller utvalg og 30 indremisjonsforeninger, ungdomsforeninger eller hedningsmisjonsforeninger som ydet bidrag til fakultetet. Ved henvendelse til disse blev man enig om å sende innbydelse til avholdelse av et *Pinsestevne for Menighetsfakultetet* hvor saken nærmere kunde drøftes. Der vedlegges her et eksemplar av innbydelser og program for stevnet. Det første stevnet for Menighetsfakultetet i Østfold blev avholdt på Rolvsøy 1. Pinsedag 1934 (20. mai), og var imøtesett med megen interesse. Dagen opprandt med adskillig gråvær, men ikke desto mindre var Rolvsøy kirke fylt til trengsel lenge før tiden. Det blev en heitidsstund av de sjeldne. Professor Hallesby prekte og pastor Bjanes forrettet. Det var sang av Betanias indremisjons kor, Sarpsborg. Det var veldig tilslutning til ofringen som innbragte kr. 500,—. Efter gudstjenesten dro man til Haugeun ungdoms-

skole hvor det var ordnet med fellesmiddag (å kr. 1,25). Kl. 15 var det utvalgsmøte for depurterte som blev ledet av Stadsingeniør Wisløff. Alle tilstedeværende var enige om at en kretssammenslutning skulde finne sted og de første lover for kretsen blev vedtatt. Det første kretsstyre blev så valgt og det bestod av følgende: Res. kap. Ø. J. Gullichsen, Skjeberg, res. kap. Martin Synnes, Eidsberg, stadsingeniør Fr. Wisløff, Sarpsborg, bonde Gunerius Rud, Tromborg, bonde Anders Enger, Aremark og bonde Ole Spydevold, Råde. Stevnet fortsatte om eftermiddagen kl. 17 hvor professor Ole Hallesby talte og denne talen blev kringkastet over Fredrikstad radio. Så langt stadsingeniør Fredrik Wisløff.

Siden 1934 og til i dag har det vært avholdt sommerstevne hvert år. På Haugeun har vi vært 20 ganger, nemlig i årene 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1944, 1946, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1968, 1969, 1970, 1971, 1973 og 1974. I Rolvsøy kirke årene 1940, 1941, 1943, 1945, 1961 og 1962. I Sarpsborg årene 1942, 1950, 1959, 1966, 1972, Rakkestad 1947 og 1963, V. Fredrikstad 1958 og 1967, Råde 1948, Askim 1949, Mysen og Hærland 1960, Halden 1951 og 1964, Moss 1965, dertil kommer endel distriktsstevner under krigen samt endel prostistevner, noe man også bør legge seg på sinne i årene som kommer. 74 talere har besøkt oss på disse stevnene, deriblandt var professor Ole Hallesby hos oss 16 ganger, siste gang i 1958, videre besøkte professor dr. Carl Fr. Wisløff oss 9 ganger, det samme gjorde hovedsekretær Erling Sand. Vi takker alle talere. Det er godt å tenke på at Guds ord ikke skal vende tomt tilbake, likeledes takker vi alle sang- og musikkrefter.

Følgende har vært kretsformenn:

Pastor Eugen Spydevold, Råde i 21 år (1936, 1937, 1938, 1939, 1942, 1943, 1946, 1947, 1948, 1952, 1953, 1954, 1957, 1958, 1959, 1963, 1964, 1965, 1972, 1973 og 1974.)

Res. Ø. J. Gullichsen, Skjeberg, i 7 år (1934, 1935, 1940, 1944, 1945, 1955 og 1956).

Apoteker V. Neumann, Sarpsborg i 1 år (1941).

Res.kap. Chr. Kobro, Sarpsborg i 3 år (1949, 1950, 1951).

Sokneprest Ole Andersen, Rolvsey i 3 år (1960, 1961 og 1962).

Sokneprest Einar Sælid, Råde i 3 år (1966, 1967 og 1968).

Sokneprest Johannes Rønning Johannessen, Onsey i 3 år (1969, 1970 og 1971).

Når det gjelder kasserere, så har det vekslet ofte idet ikke mindre enn 17 stykker har vært det. Den som har vært lengst var Andreas Mustorp, Halden. Han var det i 10 år.

26 har vært nestformenn. Den som har vært nestformann lengst er sokneprest Reidar Haugen, Berg. Han var det i 5 år.

Når det gjelder inntektene som er kommet inn til Menighetsfakultetet i disse 40 år, så har jeg ikke oversikt da beløpene blir sendt direkte, men noe har jeg greie på. Jeg henviser her til en 3-årsoversikt som jeg har utarbeidet pr. 1. september i 1938, ordnet prestegjeldsvis. Det gjelder årene 1935, 1936 og 1937.

I 1935 var inntekten kr. 11 792,32 og utgiftene var kr. 146,27.

I 1936 var inntekten kr. 14 085,69 og utgiftene var kr. 151,48.

I 1937 var inntekten kr. 21 910,81 og utgiftene var kr. 171,85.

Slik var tallene de 3 første årene etter at kretsen ble dannet, men jeg har også oversikt over de 3 siste årene,, nemlig for årene 1971, 1972 og 1973:

I 1971 var inntekten kr. 172 831,12.

I 1972 var inntekten kr. 195 642,00.

I 1973 var inntekten kr. 226 176,80.

En økning siste år på kr. 30 534,80. og utgiftene siste år beløper seg til ca. Kr. 1000,— på hele kretsarbeidet,

derav vel kr. 500,— til trykning av programmer og stemmesedler, men i år blir det noe mindre utgifter for kretsen da vi i år fikk stensilert opp både programmene og stemmesedlene gratis ved Menighetsfakultetet, og vi vil si hjertelig takk for hjelpen.

I denne forbindelse vil jeg nevne at vi her i Østfold har samlet inn ca. 1 million kroner til Menighetsfakultetets nybygg.

Når det gjelder arbeidet for Menighetsfakultetet her, så er det ca. 30 foreninger og komitéer som arbeider regelmessig og mange av disse har hatt regelmessige møter i over 40 år og vi kan bare si takk for trofast innsats, videre vil vi takke de indremisjonsforeninger som i årevis har gitt bidrag til Menighetsfakultetet, likeledes menighetsrådene i Østfold som innvilger ofring hvert år. Jeg vil også i denne forbindelse nevne at det på forhandlingsmøte ifjor ble bestemt at hvert menighetsråd kan sende 1 depurtert til vårt sommermøte og hyggelig er det å se at endel menighetsråd som er representert her idag. Dere skal vite at vi gjerne vil ha denne forbindelsen.

Det er sikkert mange ting som kan gjøres her i Østfold for Menighetsfakultetet i tillegg til det som er gjort og jeg håper at det kan komme t mere planmessig arbeide igang på steder hvor vi ikke har det. Det er derfor viktig at vi fremdeles står sammen i bønn og arbeide for Menighetsfakultetets store gjerning.

Denne beretning ble avgitt på sommermøte på Haugetun 3/6 1974.

Eugen Spydevold

Eventuell retur:

Gydas vei 4,

Oslo 3.

Ved varig adr.endring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Økt statsstøtte til MF i 1975

I det forslag til statsbudsjett for 1975 som Regjeringen la frem for Stortinget mandag 7. oktober d.å. er det foreslått en bevilgning på kr. 3 610 000,- til Menighetsfakultetet. MF søkte som støtte i forhold til den tilskuddsberettigede del av budsjettet for 1975 på kr. 7 352 687,- etter en prosentsats på 75 dvs. kr. 5 514 515,-. Det foreslåtte beløp er på vel 49 % av det tilskuddsberettigede beløp og det er 2 % høyere støtte enn bevilgningen i inneværende år.

Dersom Regjeringens forslag vedtas i Stortinget vil statstilskuddet til MF se slik ut i forhold til de foregående år:

1972	1973	1974	1975
1 400 000	2 120 000	3 022 000	3 610 000

I 1973 ble det gitt en tilleggsbevilgning på kr. 44 446 som kompensasjon for økte lønnsutgifter pr. 1. mai 1973. I flg. konferanse med Kirke- og undervisningsdepartementet kan det regnes med at MF også i år vil kunne få en tilsvarende tilleggsbevilgning på grunnlag av søknad.

I proposisjonen om statsbudsjettet for 1975 er MF anmodet om å vise tilbakeholdenhet med opprettelse av nye lærerstillinger. Dette er en følge av den alminnelige innstramming når det gjelder nye lærerstillinger på universitetsnivå i Oslo-området. På den annen side er det tatt hensyn til lønnsøkningene ved utarbeidelse av forslaget til statsstøtte for MF.

La oss håpe på og be om bred oppslutning om dette forslaget i Stortinget

Erling Servan.

Husk adresseendring!

Vær vennlig og vær snar med å melde ny adresse, da dette letter arbeidet både for vårt kartotek og for postverket. Vi ber både våre kandidater, så vel teologer som kristendoms kandidater, og andre, om å hjelpe oss med dette. Ved dødsfall setter vi stor pris på å få melding om bladet skal stoppes, eller gå over til et nytt medlem i familien. Om det er mulig, ber vi om at gaver blir sendt i det navn som Lys og Liv blir sendt til, for å unngå dobbel sending av bladet.

Gunnvald Bjotveit.